

Sonquiers: Jeg skal villig indrømme, at den høitærede Finanzminister har fuldkommen Ret i, at dersom man vilde optage Godtgjørelsen for Søderstegen særskilt i den Sum, der bliver lagt til, saa vilde den blive regnet her to Gange, idet den allerede er beregnet for to Aar, hvilket vil give for den næste Pension en $\frac{1}{10}$ af den mindste Pension 24 Kr. om Aaret. Jeg erkjender fuldkommen Rigtigheden deraf. Overhoved optiliede jeg det, at medtage denne Sum ved de 200 Kr., som noget mindre Vigtigt, hvorimod jeg betragtede Forhøielsen til $\frac{1}{3}$ og $\frac{2}{3}$ som Udgangspunkt som det Principale, og det har glædet mig, at den ærede Finanzminister erkjendte, at det ikke vilde have stor finansiell Betydning. Den Forskjel, der er mellem det af Krigs- og Marineministeren forelagte Lovforslag og det nu foreliggende Lovforslag, er ganske vist meget ubetydelig baade ved Begyndelsen og ved Slutningen; men i Midten er Forskjellen ikke saa ganske ringe. Den er der, som bemærket, nogle og tredive Kr., og paa nogle Sætter gaar den op til 48 Kr., hvilket dog er ganske føleligt. Paa den anden Side, naar man gaar til Begyndelsen som Udgangspunkt og i det Hele forhøier til $\frac{1}{3}$ — $\frac{2}{3}$, vil i Gjennemsnit Forøgelsen blive 30, 50 og 70 Kr. Det er jo aabenbart, at den nuværende Pensionslov er meget mindre fordelagtig for alle Vedkommende, end hvad Lovforslaget giver, og det saar f. Ex. Udtryk derved, at den høieste Pension, der nu kan gives, er 600 Kr., medens Pensionen herefter vil kunne naae op til 840 Kr. Det er altsaa en Selvfølge, at jeg paa ingen Maade kan ønske at bidrage til, at dette Lovforslag ikke kommer ud. Men dersom det var tænkeligt, at der kunde være Stemning for, at der kunde ske en noget yderligere Forbedring, vilde det naturligvis være alle Vedkommende meget kjær, og dertil vilde jeg gjerne bidrage.

Krieger: Det interesserede mig at høre den Forklaring, som den ærede Finanzminister gav af Anledningen til, at det i denne Samling er Finanzministeren, der har forelagt disse Lovforslag til Behandling. Jeg er ved den Forklaring, han saaledes gav os, og som forresten ogsaa er stemmende med, hvad jeg nogenledes havde tænkt mig selv, yderligere bleven bestyrket i den Overbevisning, som jeg har faaet ved at gjøre mig bekendt med hele denne Sags Gang, at, forsaavidt ikke undtagelsesvis nogle af de idag omhandlede Ændringer maatte blive foreslaaede fra Regjeringens Side, er der for Ætinget kun Valg inellem at tage Lovforslaget, som det er, eller lade det falde. Det staaer for mig ganske klart, efter de Oplysninger, der authentisk bleve givne om de to militære Ministers Stilling til den hele Sag, om den Maade, hvorpaa de ere blevne enige med Folkethingets Udalg under

Sagens tidligere Behandling, og om den Maade, hvorpaa den ærede Finanzminister har overtaget disse Sager, at, forsaavidt der ikke paa enkelte Punkter bliver stillet Ændringsforslag af Regjeringen, kunne Ætingets Medlemmer ikke med Udsigt til at udrette Noget opstille Forslag, hvorom der ikke er tilveiebragt Overensstemmelse mellem Folkethinget og Regjeringen. Finder man, at det Fremskridt, der gjøres ved disse Lovforslag, ikke er tilstrækkeligt, og vil man ikke tage dem, som de ere, staaer det naturligvis fuldkomment til Ætinget at lade den falde; men er dette ikke Tilfelde, tror jeg, at det er rigtigt ikke at tage Initiativ til Forandringer, men sige sig selv, at man ikke tillægger disse Punkter saa megen Betydning, at man af den Grund vil lade Lovforslaget falde. Disse Bemærkninger har jeg troet at burde fremføre efter de Oplysninger, den ærede Minister har givet om Grunden til, at Sagerne ere gaaede over i hans Haand.

Finanzministeren (Strup): Ja, idet jeg angav, at Pensionsbestemmelserne, saaledes som de foreligge her, ere et Udtryk for en Overenskomst mellem Krigs- og Marineministeren og det andet Æting, vilde jeg selvfølgelig ikke paa nogen Maade derved have sagt, at min Kollega ikke skulle kunne modtage Forandringer i det, som han er gaaet ind paa ligeoverfor det andet Æting. Dersom der enten bliver stillet Ændringsforslag angaaende selve Sættene i Lovforslaget, eller Lovforslaget bliver gjort til Gjenstand for Behandling i et Udvalg, antager jeg, at dette Æting vil finde det ganske naturligt, at den nu fraværende Fagminister kommer til at udtale sig overfor Ætinget eller overfor Udvalget om disse Spørgsmaal; thi jeg maa gjentage, hvad jeg allerede før bemærkede, at hvor megen Umage jeg end har gjort mig for at sætte mig fuldt ind i disse Forhold, er det givet, at jeg ikke i den Grad kan være Sag- og Fagkyndig paa dette Gebet, som min ærede Kollega er. Jeg tror — og den Bemærkning vil jeg endnu gjøre til det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Sonquiers) —, at der ikke maa lægges altsor megen Vægt paa, at dette Lovforslag vil for enkelte Pensionisters Vedkommende give et mindre heldigt eller mindre gunstigt Resultat end det af Krigsministeren i forrige Samling foreslaaede. Der maa ikke lægges altfor stor Vægt derpaa, netop fordi man kommer til at sammenligne Dal, der ere fremkomne paa en ganske forskjellig Maade. Det maa jo erindres, at det, som vi sammenligne, er Resultatet af en Kvotaberegning med et Forslag om en Klassepensionering, en forbedret Klassepensionering, og da er det jo næsten uundgaaeligt, at der paa nogle Punkter maa findes Uoverensstemmelse i Favør enten af det ene eller andet System for enkelte Individuers Vedkommende. Det forekommer mig, at det taler i høi Grad for, hvor helbige Krigs- og Marineministeren har været med For-